

พระธรรมดาเนียล - หนึ่งร้อยสี่สิบเอ็ด

การเปิดเผยความสำคัญเชิงพยากรณ์ของการกลับคืนมาของตำแหน่งสันตะปาปาและประธานาธิบดีคนที่แปด

Jeff Pippenger

2024-03-17

ขณะนี้เรากำลังพิจารณาถึงลักษณะเชิงพยากรณ์ของประวัติศาสตร์อย่างใกล้ชิดยิ่ง ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของประวัติศาสตร์โลกในฐานะศิระที่แปด กล่าวคือ เป็นหนึ่งในบรรดาเจ็ดศิระ

เรากำลังกระทำเช่นนี้เพื่อจะระบุลักษณะเชิงพยากรณ์ของประวัติศาสตร์ในช่วงเวลาที่ประธานาธิบดีคนที่แปด กล่าวคือ เป็นหนึ่งในบรรดาประธานาธิบดีเจ็ดคน

ทำให้การก่อรูปขึ้นของรูปจำลองของสัตว์ร้ายฝ่ายสันตะสำนักสำเร็จครบถ้วน

เราได้เริ่มต้นการพิจารณาความจริงเหล่านี้ด้วยภูเขาการเมลและวันประสูติของเฮโรด

ภาพประกอบอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองนี้เป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้าในสหรัฐอเมริกา และซึ่งได้รับการเป็นตัวแทนไว้ในข้อสี่สิบเอ็ดของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

เขาจะเข้าไปในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ด้วย และหลายประเทศจะถูกโค่นล้ม

แต่บรรดาเหล่านี้จะพ้นจากมือของเขา คือ เอโดม โมอับ และบรรดาหัวหน้าของชนอัมโมน ดาเนียล 11:41

กษัตริย์ฝ่ายเหนือจอมปลอมเข้ามาในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ในข้อนี้

แผ่นดินอันรุ่งโรจน์ในประวัติศาสตร์ของอิสราเอลโบราณคือแผ่นดินยูดาห์

และถูกพรรณนาว่าเป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ และด้วยเหตุนี้ท่ามกลางเหตุผลอื่น ๆ

จึงเป็นแผ่นดินอันรุ่งโรจน์

แผ่นดินนั้นรุ่งโรจน์เพราะพระคริสต์ทรงเลือกกรุงเยรูซาเล็มซึ่งเป็นราชธานีของแผ่นดินนั้น

ให้เป็นสถานที่แห่งพระวิหารของพระองค์ และเป็นนครที่พระองค์ทรงเลือกจะสถาปนาพระนามของพระองค์ไว้ ณ ที่นั้น

ตั้งแต่วันที่เรานำประชากรของเราออกมาจากแผ่นดินอียิปต์

เรามีได้เลือกเมืองใดในบรรดาตระกูลทั้งสี่ของอิสราเอลให้สร้างนิเวศ เพื่อให้นามของเราอยู่ที่นั่น

และเรามีได้เลือกผู้ใดให้เป็นผู้ครอบครองเหนืออิสราเอลชนชาติของเรา แต่เราได้เลือกเยรูซาเล็ม

เพื่อให้นามของเราอยู่ที่นั่น และได้เลือกดาวิดให้อยู่เหนืออิสราเอลชนชาติของเรา 2 พงศาวดาร 6:5, 6

แผ่นดินยูดาห์ตามตัวอักษรเป็นแผ่นดินอันรุ่งโรจน์สำหรับอิสราเอลโบราณตามตัวอักษร

และสหรัฐอเมริกาเป็นแผ่นดินยูดาห์ฝ่ายวิญญาณ

คือแผ่นดินอันรุ่งโรจน์สำหรับอิสราเอลสมัยใหม่ฝ่ายวิญญาณ

“เมื่อแผ่นดินซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดเตรียมไว้เป็นที่ลี้ภัยสำหรับประชากรของพระองค์

เพื่อเขาทั้งหลายจะได้มีสการพระองค์ตามเสียงเรียกแห่งมโนธรรมของตนเอง

แผ่นดินซึ่งโลแห่งพระสรรพานภาพได้แผ่ปกคลุมอยู่เหนือมาเป็นเวลายาวนาน แผ่นดินซึ่งพระเจ้าได้ทรงโปรดปรานโดยทรงให้เป็นคลังรักษาศาสนาอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์—เมื่อแผ่นดินนั้น

โดยผ่านบรรดาผู้บัญญัติกฎหมายของตน ปฏิเสธหลักการแห่งโปรเตสแตนต์นิยม และให้การสนับสนุนแก่

การละทิ้งความเชื่อแบบโรมันในการลวงละเมิดต่อพระบัญญัติของพระเจ้า—เมื่อนั้นเอง

งานสุดท้ายของมนุษย์แห่งความบาปจะถูกเปิดเผย” Signs of the Times, June 12, 1893.

ภายหลังกษัตริย์ฝ่ายเหนือเทียมเท็จพิชิตกษัตริย์ฝ่ายใต้ (สหภาพโซเวียตเดิม) ตามข้อสี่สิบ ในปี ค.ศ. 1989 แล้ว จากนั้นมันก็พิชิตแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ (สหรัฐอเมริกา) ในข้อสี่สิบเอ็ด คำว่า "countries" เป็นคำที่เสริมเข้าไป และไม่ถูกต้องอย่างสมบูรณ์ เพราะเมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์นั้น "คนเป็นอันมาก" ที่ถูกคว่ำลงเป็นคนจำพวกหนึ่งซึ่งรู้ถึงความแตกต่างระหว่างสะบาโตวันที่เจ็ดกับวันแห่งดวงอาทิตย์ ก่อนที่กฎหมายวันอาทิตย์จะมาถึง.

"การเปลี่ยนแปลงวันสะบาโตเป็นเครื่องหมายหรือตราสัญลักษณ์แห่งอำนาจของคริสตจักรโรมัน บรดาผู้ที่ไม่เข้าใจชื่อเรียกของพระบัญญัติข้อที่สี่แล้ว ยังเลือกถือรักษาวันสะบาโตเทียมแทนวันสะบาโตแท้ ย่อมเป็นการถวายความเคารพต่ออำนาจนั้น ซึ่งเป็นผู้เดียวที่ได้บัญญัติไว้ トラของสัตว์ร้ายนั้นคือวันสะบาโตของสันตะปาปา ซึ่งโลกได้รับเอาไว้แทนวันที่พระเจ้าทรงกำหนด"

"แต่เวลาที่จะรับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น ตามที่ได้กำหนดไว้ในคำพยากรณ์ ยังมาไม่ถึง เวลาของการทดลองยังมาไม่ถึง ยังมีคริสเตียนแท้ๆอยู่ในทุกคริสตจักร รวมทั้งในศาสนาจักรโรมันคาทอลิกด้วย ไม่มีผู้ใดถูกพิพากษาจนกว่าพวกเขาจะได้รับความสว่างและได้เห็นถึงภาระผูกพันของพระบัญญัติข้อที่สี่ แต่เมื่อมีประกาศกฤษฎีกาให้ออกมาบังคับถึงวันสะบาโตเทียมเท็จ และเมื่อเสียงร้องอันดังของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะเตือนมนุษย์ทั้งหลายมิให้นมัสการสัตว์ร้ายและรูปของมัน เส้นแบ่งระหว่างของเทียมกับของแท้จะถูกขีดไว้อย่างชัดเจน แล้วบรรดาผู้ที่ยังคงดำเนินอยู่ในการละเมิดจะได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายที่หน้าผากหรือที่มือของตน"

"เรากำลังเข้าใกล้ช่วงเวลาอย่างรวดเร็ว เมื่อคริสตจักรโปรเตสแตนต์จะรวมตัวกับอำนาจฝ่ายบ้านเมืองเพื่อค้ำจุนศาสนาเท็จ ซึ่งบรรพบุรุษของพวกเขาได้ทนต่อการข่มเหงอันรุนแรงที่สุดเพราะการต่อต้านศาสนานั้น เมื่อนั้นวันสะบาโตของสันตะปาปาจะถูกบังคับใช้ด้วยอำนาจร่วมกันของคริสตจักรและรัฐ จะมีการละทิ้งความเชื่อในระดับชาติ ซึ่งจะสิ้นสุดลงเพียงในความพินาศของชาติเท่านั้น" Bible Training School, February 2, 1913.

ชนชั้นของ "คนเป็นอันมาก" ที่ถูกโค่นล้มลงเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงมาถึงนั้น คือบรรดาผู้ที่จะต้องรับผิดชอบต่อความสว่างแห่งวันสะบาโต ซึ่งเป็นความสว่างที่ประทานไว้สำหรับเวลานั้น อันเป็นจุดหักเหและเป็นวิกฤตในประวัติศาสตร์ทั้งของคริสตจักรและของบรรดาประชาชาติ ชนชั้นนั้นคือคริสตจักรแห่งแอ็ดเวนติสม์แบบเลาตีเซีย ซึ่งได้มาถึงบทสรุปแห่งการพเนจรของตนในถิ่นทุรกันดารแห่งการกบฏ ที่นั่นเองพวกเขาถูกพระเจ้าทรงคายออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์ชั่วนิรันดร์ แอ็ดเวนติสม์แบบเลาตีเซียคือผู้ที่ได้รับการทรงเรียกเข้าสู่ความสว่างของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ไม่ว่าจะ ณ คาเดซครั้งแรกในประวัติศาสตร์ปี 1844 จนถึงปี 1863 หรือ ณ คาเดซครั้งที่สองในประวัติศาสตร์ปี 2001 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์

พระองค์ตรัสแก่เขาว่า "สหายเอ๋ย เจ้าเข้ามาที่นี่ได้อย่างไรโดยไม่มีชุดสำหรับงานอภิเชกสมรส? เขาก็นิ่งอันพูดไม่ออก แล้วกษัตริย์ตรัสกับบรรดาผู้รับใช้ว่า "จงมัดมือมัดเท้าเขา พาเขาออกไป และโยนเขาเข้าไปในความมืดภายนอก ที่นั่นจะมีการรำไห่และขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน" เพราะว่ามีคนมากที่ถูกเรียก แต่มีน้อยคนที่ทรงเลือกไว้ มัทธิว 22:12-14

เสียงของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ไม่ว่าจะในปี 1844 หรือ 2001 ก็คือการทรงเรียกไปสู่งานอภิเชกสมรส "คนเป็นอันมาก" ที่ถูกคว่ำลง ณ กฎหมายวันอาทิตย์นั้น คือ "คนเป็นอันมาก" ผู้ปฏิเสธฉลองพระองค์แห่งความชอบธรรมของพระคริสต์

และกลับกลายเป็นส่วนหนึ่งของคณะสมรสนของกษัตริย์ทั้งสิบกับหญิงแพศยาแห่งโรม สำหรับการสมรสนนั้น บุคคลหนึ่งอาจคงเครื่องนุ่งห่มของตนเองไว้ได้ เพราะสิ่งทั้งสี่ที่พวกเขาจำเป็นต้องมีเพื่อจะลบมลทินของตนออกไป ก็คือการได้ถูกเรียกด้วยนามสกุลของหญิงแพศยาผู้ครอบครองเหนือกษัตริย์ทั้งสิบ.

และในวันนั้น หญิงเจ็ดคนจะยึดชายคนเดียวไว้ พลังกล่าวว่า “พวกเราจะกินอาหารของพวกเราเอง และสวมใส่เสื้อผ้าของพวกเราเอง ขอเพียงให้พวกเราได้ถูกเรียกด้วยนามของท่าน เพื่อจะลบความอับอายของพวกเราเสีย” อีสยาห์ 4:1

พวกเขาสอบตกในการทดสอบเรื่องอาหารครั้งแรก เพราะพวกเขาเลือกที่จะกินขนมปังของตนเอง แทนขนมปังจากสวรรค์ พวกเขาสอบตกในการทดสอบครั้งที่สอง ซึ่งพวกเขาควรถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า โดยการสำแดงพระลักษณะของพระองค์ แต่พวกเขากลับเลือกที่จะสวมใส่เสื้อผ้าของตนเองแทน พวกเขาสอบตกในการทดสอบซี้ขาดครั้งที่สาม เพราะพวกเขาได้สำแดงนาม (พระลักษณะ) ของสัตว์ร้าย เนื่องจากพวกเขาเลือกที่จะปฏิเสธพระนาม (พระลักษณะ) ของพระคริสต์ จุดประสงค์ที่นิมโรดสร้างนคร (รัฐ) และหอคอย (คริสตจักร) ขึ้น ในการกล่าวถึงบาบิโลนเป็นครั้งแรก ก็เพื่อเขาจะได้สร้างนามให้แก่ตนเอง

และพวกเขา กล่าวว่า “มาเถิด ให้เราสร้างเมืองและหอคอยสำหรับพวกเรา ซึ่งยอดของมันจะสูงถึงฟ้าสวรรค์ และให้เราสร้างชื่อเสียงไว้แก่ตนเอง เกรงว่าเราจะกระจัดกระจายไปทั่วพื้นพิภพทั้งหมด” ปฐมกาล 11:4

นามเป็นสัญลักษณ์ของลักษณะนิสัย และลักษณะเชิงพยากรณ์ของสัตว์ร้ายตัวที่แปด ซึ่งเป็นมาจากเจ็ดนั้น คือธรรมชาติสองประการของการผสมผสานกันระหว่างคริสตจักร (หอคอย) และรัฐ (นคร) ในวิกฤตแห่งวาระสุดท้าย มนุษย์จะแยกออกเป็นสองจำพวก

“จะมีได้เพียงสองจำพวกเท่านั้น แต่ละฝ่ายถูกประทับตราไว้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะด้วยตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ หรือด้วยเครื่องหมายของสัตว์ร้ายหรือรูปของมัน บุตรชายและบุตรหญิงแต่ละคนของอาดัมเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง คือพระคริสต์หรือบารับบัสให้เป็นผู้นำของตน และทุกคนที่วางตนอยู่ฝ่ายผู้ไม่ซื่อสัตย์ กำลังยืนอยู่ใต้ธงดำของซาตาน และถูกนับว่าปฏิเสธพระคริสต์และปฏิบัติต่อพระองค์อย่างดูหมิ่นเหยียดหยาม พวกเขาถูกนับว่าจงใจตรึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของชีวิตและพระสิริไว้บนกางเขน” Review and Herald, January 30, 1900.

ชนชั้นหนึ่งจะเป็นตัวแทนของรูปสัตว์ร้าย และอีกชนชั้นหนึ่งจะเป็นตัวแทนของพระฉายาของพระคริสต์ ฝ่ายหนึ่งจะสวมฉลองพระองค์แห่งงานอภิเษกสมรสของพระคริสต์ และอีกชนชั้นหนึ่งจะสวม “อาภรณ์ของตนเอง” ฝ่ายหนึ่งจะรับประทานอาหารจากสวรรค์ และอีกฝ่ายหนึ่งจะรับประทาน “ขนมปังของตนเอง” ชนชั้นที่รับประทานขนมปังของตนเอง และยังคงสวมอาภรณ์ของตนเอง เป็นตัวแทนของ “คนเป็นอันมาก” ที่ได้รับการทรงเรียกโดยเสียงของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และพวกเขา คือ “คนเป็นอันมาก” ที่จะถูกคว่ำลงเมื่อกฏหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้านั้นมาถึง ความพยายามของพวกเขาที่จะไถ่สภาพอันสูญหายไปของตนกลับคืนมา เมื่ออุปนิสัยของพวกเขาถูกสำแดงออกในยามวิกฤตแห่งกฏหมายวันอาทิตย์นั้น คือความหวังลวงที่ว่า หากพวกเขาสามารถยอมรับนามของหญิงแพศยาแห่งโรมได้ การกระทำนั้นจะลบ “ความอับยศ” ของพวกเขาไปได้

ในเวลานั้น ผู้ได้รับเลือกเพียงไม่กี่คนถูกยกชูขึ้นเป็นธงหมายของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน และแล้วในข้อที่สิบเอ็ดก็มีกลุ่มอื่นอีกกลุ่มหนึ่งซึ่ง “รอดพ้น” จากมือของกษัตริย์ฝ่ายเหนือจอมปลอม

คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “รอดพ้น” ในข้อที่สี่สิบเอ็ดนั้น มีความหมายว่า รอดพ้นไปประหนึ่งโดยความสิ้นไหล และคำจำกัดความนี้คือความคิดของการถือก่อนสบู่ไว้ในน้ำ และเนื่องด้วยความสิ้นของสบู่ มันจึงสิ้นหลุดออกจากมือของท่าน องค์ประกอบหลักของคำจำกัดความของคำนั้น เมื่อถูกใช้ในภาษาฮีบรู ก็คือว่า สิ่งใดก็ตามที่รอดพ้นไปนั้น เป็นสิ่งที่ก่อนหน้าการรอดพ้น เคยอยู่ภายใต้การควบคุมของสิ่งที่มีนรอดพ้นออกมาจากนั้น

ในข้อที่สี่สิบเอ็ด การรวมกันเป็นหนึ่งสามประการของพญานาค สัตว์ร้าย และผู้เผยพระวจนะเท็จได้บรรลุผลแล้ว

“พวกโปรเตสแตนต์แห่งสหรัฐอเมริกาจะเป็นแนวหน้าในการยื่นมือข้ามห้วงลึกไปจับมือกับลัทธิทรวงวิญญาณ; พวกเขาจะเอื้อมข้ามเหวลึกไปประสานมือกับอำนาจแห่งโรม; และภายใต้อิทธิพลของการรวมตัวสามประการนี้ ประเทศนี้จะดำเนินตามรอยเท้าของโรมในการเหยียบย่ำสิทธิแห่งมโนธรรม” The Great Controversy, 588.

เมื่อสหรัฐอเมริกาจับมือกับสหประชาชาติและสันตะปาปา ณ กฎหมายวันอาทิตย์ จะมีกลุ่มชนกลุ่มหนึ่งซึ่งก่อนหน้านี้อยู่ในมือของสันตะปาปา แล้วต่อมาถึง “หลุดพ้น” จากมือของกษัตริย์ฝ่ายเหนือจอมปลอม คนเหล่านั้นเคยถูกกุมไว้ภายใต้อำนาจของสันตะปาปา คนเหล่านั้นถูกนำเสนอมให้งานวันประสูติของเฮโรดโดยยอห์นผู้ให้บัพติศมา ผู้ซึ่งขณะนั้นถูกจองจำอยู่ในคุกใต้ดินของโรม คอยการตายหรือการช่วยกู้ ชนชั้นของผู้คนซึ่งหลุดพ้นจากการเป็นเชลยของสันตะปาปา ณ กฎหมายวันอาทิตย์นั้น ถูกแทนด้วยสามเผ่า และด้วยเหตุนี้จึงเป็นสัญลักษณ์แห่งองค์ประกอบสามประการของบาบิโลนสมัยใหม่.

ในเวลาเดียวกันนั่นเอง เสียงที่สองในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบแปด เรียกประชาชนเหล่านั้นให้ออกมาจากบาบิโลน เพื่อพวกเขาจะไม่มีส่วนในการพิพากษาของนางซึ่งกำลังจะเริ่มขึ้นในขณะนั้น เสียงที่สองนั้น คือพระสุรเสียงของพระคริสต์ แต่เป็นภาพแทนของเสียงของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ผู้ซึ่งในเวลานั้นกำลังประกาศข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามด้วยเสียงอันดัง เมื่อบรรดาผู้ที่หนีพ้นจากมือ (เป็นสัญลักษณ์ของการยอมอยู่ใต้อำนาจ) พวกเขาหนีพ้นจากมือของกษัตริย์ฝ่ายเหนือเทียมเท็จ และแล้วพวกเขาก็พบพระหัตถ์ของกษัตริย์ฝ่ายเหนือที่แท้จริง

ทีภูเขาการเมล ผู้เผยพระวจนะของพระบาอัลถูกประหาร และในฐานะเทพเทียมเท็จฝ่ายบุรุษที่พวกเขาเป็นตัวแทนนั้น พวกเขาเป็นสัญลักษณ์ของรัฐ ส่วนผู้เผยพระวจนะของอัสมาโรทเป็นตัวแทนของคริสตจักร เอลียาห์ได้สังหารผู้เผยพระวจนะของพระบาอัล จึงเป็นการชำระบุถึงจุดจบของอาณาจักรที่หก แม้ว่าศาสนาของโปรเตสแตนต์ผู้ทรยศต่อความเชื่อซึ่งมีชาโลเมเป็นภาพแทน ยังคงมีตัวแทนอยู่ ชาโลเม คือโปรเตสแตนต์ผู้ทรยศต่อความเชื่อ และในฐานะชาโลเม นางยิวานเฮโรด และกษัตริย์ทั้งสิบก็เห็นพ้องที่จะเข้าสู่พันธมิตรระหว่างคริสตจักรกับรัฐร่วมกับศิระที่แปด ซึ่งมาจากศิระทั้งเจ็ด ชาโลเมคือผู้ที่เฮโรดผู้มีราคะในความสัมพันธ์ต้องห้ามนั้นปรารถนาอยู่ในใจของตน

แต่เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดมองดูหญิงเพื่อจะใคร่ในนาง ผู้นั้นก็ได้ล่วงประเวณีกับนางในใจของตนแล้ว มัทธิว 5:28

ต้นหาอันเป็นการรวมประเวณีต้องห้ามทางเครือญาติของเฮโรดในใจของเขา ได้ผูกเนื้อหนังของทั้งสองเข้าด้วยกันในใจของเขา และด้วยเหตุนี้เขาจึงได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับชาโลเม.

เหตุฉะนั้นผู้ชายจะละบิดามารดาของตน และจะผูกพันอยู่กับภรรยาของตน และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน ปฐมกาล 2:24

ในงานฉลองวันประสูติของเฮโรด เฮโรดกับซาโลเมได้เข้าร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และเฮโรด ผู้ซึ่งถูกใช้เป็นแบบอย่างโดยอาหับนั้น เป็นศิระษะของกษัตริย์ทั้งสิบแห่งอาณาจักรฝ่ายเหนือ ในกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า อาณาจักรที่หกของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลกสิ้นสุดลง เมื่อบรรดาเขาที่ได้กลายเป็นเขาเดี่ยว อันเป็นตัวแทนของการรวมกันของเขาแห่งคริสตจักรและรัฐ (รูปของสัตว์ร้าย) ถูกเอเลียห์ประหาร แล้วซาโลเมก็ล่อลวงเฮโรด กลายเป็นหนึ่งเดียวกับเขา และชักจูงเขาให้มอบราชอาณาจักรครึ่งหนึ่งของตน (รัฐทั่วโลก) แก่มารดาของนาง (คริสตจักรทั่วโลก) ครั้นแล้วซาโลเมก็ได้เข้าครอบงำอาหับและชนเผ่าทั้งสิบของเขา เพราะกษัตริย์ทั้งสิบต่างเห็นพ้องต้องกันทั้งหมด

และเขาสิบเขาที่ท่านเห็นนั้นคือกษัตริย์สิบองค์ ซึ่งยังมีได้รับอาณาจักร แต่จะได้รับอำนาจดุจกษัตริย์อยู่ชั่วโมงหนึ่งร่วมกับสัตว์ร้ายนั้น กษัตริย์เหล่านี้มีจิตใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และจะมอบฤทธิ์อำนาจและกำลังของตนแก่สัตว์ร้ายนั้น วิวรณ์ 17:12, 13

สัตว์ร้ายที่พวกเขามอบอำนาจและกำลังของตนให้แก่กัน คือสัตว์ร้ายตัวเดียวกับที่หญิงแพศยาชื่อยุ สัตว์ร้ายนั้นเป็นตัวแทนลักษณะของรูปเคารพ ซึ่งเป็นการผสมรวมกันของคริสตจักรกับรัฐ โดยมีหญิงนั้น (คริสตจักร) เป็นผู้ควบคุมความสัมพันธ์นั้น เพราะนี่คือการสมรสแบบละติน ที่นามสกุลเป็นชื่อของภรรยา และที่ซึ่งหญิงปกครองเหนือชาย อันเป็นการกบฏต่อความสัมพันธ์แห่งการสมรสที่แท้จริง

พระองค์ตรัสแก่หญิงนั้นว่า เราจะทวีความทุกข์ระทมและการตั้งครุฑ์ของเจ้าอย่างมาก เจ้าจะคลอเคลือบด้วยความเจ็บปวด และความปรารถนาของเจ้าจะมีต่อสามีของเจ้า และเขาจะปกครองเจ้า ปฐมกาล 3:16

กษัตริย์ทั้งสิบมีความคิดเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีใจเดียวกัน

“วิวรณ์ 17:13–14 อ้างอิงไว้ว่า ‘คนเหล่านี้มีความคิดเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน’ จะมีสายสัมพันธ์แห่งความเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างทั่วสากล ความสอดคล้องประสานอันยิ่งใหญ่ประการเดียวกัน เป็นสัมพันธภาพแห่งกำลังของซาตาน ‘และจะมอบอำนาจและกำลังของตนแก่สัตว์ร้ายนั้น’ ด้วยประการฉะนี้ จึงสำแดงให้เห็นถึงอำนาจแบบเผด็จการและกดขี่อันเดียวกันซึ่งต่อต้านเสรีภาพทางศาสนา คือเสรีภาพในการนมัสการพระเจ้าตามเสียงเรียกร้องแห่งมโนธรรม ดั่งที่อำนาจนั้นได้เคยสำแดงมาแล้วโดยสันตะปาปา เมื่อในอดีตมันได้ข่มเหงผู้ที่กล้าปฏิเสธไม่ยอมประพฤติตามพิธีกรรมและศาสนพิธีแห่งลัทธิโรมันคาทอลิก”

“ในการสงครามซึ่งจะต้องเกิดขึ้นในวาระสุดท้ายนั้น บรรดาอำนาจอันเสื่อมทรามทั้งปวงที่ได้ละทิ้งความภักดีต่อพระราชบัญญัติของพระยาห์เวห์ จะร่วมกันต่อต้านประชากรของพระเจ้า ในสงครามครั้งนี้ วันสะบาโตแห่งพระบัญญัติข้อที่สี่จะเป็นประเด็นใหญ่แห่งความขัดแย้ง เพราะในพระบัญญัติเรื่องวันสะบาโตนั้น พระผู้ทรงประทานพระราชบัญญัติองค์ยิ่งใหญ่ทรงสำแดงพระองค์ว่าเป็นพระผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 983.

กษัตริย์ทั้งสิบ ซึ่งมีอาหับ หรือเฮโรด เป็นผู้นำ ได้ถูกซาโลเม ธิดาของเฮโรเดียม ล่อลวง สหประชาชาติ ซึ่ง ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ถูกซาโลเม คือศาสนาเทียมเท็จแห่งโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทราม ล่อลวง และซึ่งเดิมเคยเป็นอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

เข้ายึดการควบคุมอาณาจักรของกษัตริย์ทั้งสิบ

ผู้ซึ่งต่างก็เห็นพ้องที่จะถวายอาณาจักรครึ่งหนึ่งของตนแก่ศาสนาคาทอลิก

พวกเขาตัดสินใจโดยพร้อมเพรียงกันเช่นนี้ เพราะกษัตริย์ทั้งปวงถูกการร่ำร่ำอันยาวนานของชาโลเมลอสวาง พวกเขาเห็นพ้องที่จะนำกำลังอันเป็นเอกภาพของตนไปใช้ในงานแห่งการประหารบรรดาผู้ที่ยอห์นผู้ให้บัพติศมาเป็นตัวแทนไว้

สตีฟรัย (สหประชาชาติ) อยู่ภายใต้การปกครองของกษัตริย์ผู้เป็นใหญ่ผู้หนึ่ง (บุตรสาวของเยเซเบล) เยเซเบลได้ชักนำบุตรสาวของตนให้เริ่มต้นความสัมพันธ์อันเป็นการล่วงประเวณีและร่วมประเวณีในเครือญาติกับเฮโรดและกษัตริย์องค์อื่น ๆ เพราะนางเป็นมารดาแห่งหญิงแพศยา นางเป็นผู้จัดหาแขกให้แก่บุตรสาวของตนเอง เฮโรดอาหับ และสหประชาชาติ ถูกชักจูงให้หลงผิดโดยผู้เผยพระวจนะเท็จ ซึ่งก็คือสหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกายุติการเป็นอาณาจักรที่หกเมื่อบรรดาผู้เผยพระวจนะของพระบาอัลถูกสังหารและบรรดาผู้เผยพระวจนะของอัสทาโรท (ซาโลเม) ก็กลายเป็นอำนาจปกครองของอาณาจักรที่เจ็ดในทันทีขณะที่มันทำซ้ำในโลก สิ่งทีเพ็งสำเร็จลงในสหรัฐอเมริกา

สตีฟรัยคือบรรดากษัตริย์ผู้มีความสัมพันธ์กับธิดาของหญิงแพศยา

และหญิงแพศยาคือหญิงผู้ปกครองเหนือสตีฟรัยนั้น

พระเยซูทรงสำแดงจุดจบของสิ่งหนึ่งด้วยจุดเริ่มต้นของสิ่งนั้น เช่นเดียวกับที่ภาพพจน์เรื่องอาณาจักรทั้งแปดในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ดได้เปิดเผยอาณาจักรทั้งแปดในดาเนียลบทที่สอง

สตีฟรัยและหญิงที่นั่งอยู่บนสตีฟรัยนั้นก็เปิดเผยความจริงเชิงพยากรณ์อีกประการหนึ่ง

ซึ่งตั้งอยู่บนหลักที่ว่าสิ่งแรกเป็นตัวแทนของสิ่งสุดท้าย

วิวรณ์บทที่สิบเจ็ดเป็นการกล่าวถึงอาณาจักรทั้งหลายในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์เป็นครั้งสุดท้าย

และเพราะฉะนั้น ดาเนียลบทที่สอง

ซึ่งเป็นการกล่าวถึงอาณาจักรทั้งหลายในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์เป็นครั้งแรก

โดยความจำเป็นในเชิงคำพยากรณ์จึงต้องเป็นภาพแทนของอาณาจักรแปดอาณาจักรด้วยเช่นกัน

ซึ่งอาณาจักรที่แปดนั้นมาจากทั้งเจ็ดนั้น อีกประการหนึ่ง

การพิพากษาหญิงนั้นและสตีฟรัยที่นางนั่งอยู่ในบทที่สิบเจ็ด

ก็จำต้องได้รับการเป็นภาพแทนไว้ในการพิพากษาครั้งแรกของหญิงแพศยาในปี 1798.

ทูตสวรรค์ได้แจ้งแก่ยอห์นไว้ตั้งแต่ต้นบทที่สิบเจ็ดว่า

เขากำลังจะสำแดงการพิพากษาหญิงแพศยาผู้ยิ่งใหญ่และสตีฟรัยที่นางนั่งอยู่บนนั้น

การที่หญิงแพศยาถูกพิพากษาครั้งแรกนั้น ได้เข้าใจกันอย่างถูกต้องว่าเป็นปี 1798

เมื่อสิ้นตะสำนักได้รับบาดแผลถึงตายของตน และเวลาสิ้นสุดก็มาถึง กระนั้น เมื่อมีการนำเสนอ "เวลาสิ้นสุด"

ในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ ย่อมมีหลักหมายสองประการที่เป็นสัญลักษณ์โดยบุคคลเสมอ

การกำเนิดของอาโรนและโมเสสน้องชายของเขาเป็นเวลาสิ้นสุดในประวัติศาสตร์นั้น

หลักหมายทั้งสองนั้นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงการกำเนิดของยอห์นผู้ให้บัพติศมา

และอีกหกเดือนต่อมาคือพระเยซูผู้เป็นญาติของเขา จึงเป็นการกำหนดเวลาสิ้นสุดสำหรับประวัติศาสตร์นั้น

เมื่อสิ้นสุดการเป็นเชลยเจ็ดสิบปี ซึ่งเป็นแบบอย่างถึงเวลาสิ้นสุดในปี 1798

ดาร์ธัสและไซรัสผู้เป็นหลานของเขาคือหลักหมายสองประการของเวลาสิ้นสุด เมื่อรวมกันแล้ว

ทั้งสองเป็นแบบอย่างถึงเรแกนและบุชผู้พ่อ ในเวลาสิ้นสุดของปี 1989

ปี ค.ศ. 1798 ซึ่งเป็นเวลาสิ้นสุดเมื่อพระธรรมดาเนียลถูกเปิดเผยในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์

ได้บ่งชี้ถึงความตายเชิงพยากรณ์ขององค์ประกอบทางการเมืองของสตีฟรัยแห่งคาทอลิกนิยม

นายพลแบร์ดีเยร์ของนโปเลียนได้บุกเข้าไปยังวาติกัน จับกุมพระสันตะปาปา

และยุติอำนาจทางการเมืองของสัตรีรายแห่งคาทอลิกนิยม หนึ่งปีต่อมา ในปี ค.ศ. 1799 หญิงที่ได้ชีสัตรีรายนั้นมาตลอดหลายศตวรรษ ซึ่งมีพระสันตะปาปาเป็นตัวแทน ก็สิ้นชีวิตในสภาพถูกจองจำ การพิพากษาหญิงแพศยานั้น รวมถึงการพิพากษาสัตรีรายที่นางใช้ในการปกครองบรรดาประชาชนชาติด้วย วิวรรณ บทที่ 17 ระบุทั้งการพิพากษาของสัตรีราย และหญิงแพศยาผู้ปกครองเหนือและชื่ออยู่บนสัตรีรายนั้นด้วย

“โลกเต็มไปด้วยพายุ สงคราม และความแตกแยก กระนั้น ภายใต้ศิระะเดียว—คืออำนาจของพระสันตะปาปา—ประชาชนจะรวมกันเพื่อต่อต้านพระเจ้าในบุคคลแห่งพยานทั้งหลายของพระองค์” Testimonies, volume 7, 182.

ศิระะที่แปด ซึ่งเป็นหนึ่งในเจ็ดนั้น

คืออำนาจสันตะปาปาที่ปกครองเหนือสัตรีรายซึ่งประกอบขึ้นด้วยกษัตริย์สิบองค์

ผู้ซึ่งถูกควบคุมโดยบุตรหญิงของหญิงแพศยาผู้ชื่ออยู่บนสัตรีรายนั้น องค์ประกอบของอาณาจักรที่แปด

ซึ่งเป็นหนึ่งในเจ็ดนั้น จะต้องเห็นได้ในประธานาธิบดีคนที่แปดและคนสุดท้าย

ผู้ซึ่งเป็นหนึ่งในประธานาธิบดีทั้งเจ็ด เมื่อรูปเคารพของสัตรีรายถูกก่อตั้งขึ้นภายในสหรัฐอเมริกา

การผสมผสานกันของเขาที่ละทิ้งความเชื่อแห่งระบอบสาธารณรัฐนิยมและโปรเตสแตนต์นิยม จะต้องมี “ศิระะ” ที่ปกครองเหนือรูปเคารพของสัตรีราย และผู้ปกครองผู้นั้นจะเป็นเผด็จการผู้เหนือชั้นเป็นพิเศษ

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป

บทเพลงหรือเพลงสดุดีของอาสาฟ ข้าแต่พระเจ้า ขออย่าทรงนิ่งเฉย ขออย่าทรงสงบ

และขออย่าทรงอยู่เฉย ข้าแต่พระเจ้า เพราะดูเถิด ศัตรูของพระองค์ก่อความอื้ออึง

และบรรดาผู้ที่เกลียดชังพระองค์ก็เข็ดศิระะขึ้น

พวกเขาได้ร่วมกันวางอุบายอย่างแยบคายต่อชนชาติของพระองค์

และปริกษาหารือกันเพื่อต่อสู้ผู้ที่พระองค์ทรงซ่อนไว้ของพระองค์ พวกเขากล่าวว่า “มาเถิด ให้เราตัดพวกเขาเสียจากการเป็นประชาชาติ เพื่อว่านามของอิสราเอลจะไม่เป็นที่ระลึกรู้ต่อไป”

เพราะพวกเขาได้พร้อมใจกันปริกษาหารือ พวกเขาได้เข้าพันธสัญญาต่อสู้พระองค์

คือบรรดาเด็ทท์ของเอโดม และชาวอิซมาเอล โมอับ และชาวฮาการิน เกบาล และอัมโมน และอามาเลซ

พวกเขาฟิลิสเตียกับชาวเมืองไทรธ อัสซีเรียก็ได้เข้าร่วมกับพวกเขาด้วย

พวกเขาได้ช่วยเหลือลูกหลานของโลก เซลาห์ เพลงสดุดี 83:1-8